

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Sjetite se
Družbe sv. Cirila i Metoda

ODGOVOR

gospodarski ministar i predsjednik, grof Toma na upit zaštitnika Špinića D. Legion i drugova u pogledu porabljene jezika. Zastupnici Špinić, Dr. Legion i drugovi, upravili su u sjednici zastupničke kuće 18. oktobra t. g. na međunarodnu interpelaciju, u kojoj se pritužuju da se je u zadnje doba izdala obćenita objava namjestačstva u Istri, na sve, također izključivo od Slovencea odnosno Hrvata obitavane obćine u Istri, u talijanskom jeziku.

Čestim se na to odgovoriti, slijedeći Gradjevinu odjel namjestačstva u Trstu sastavio je dražene objave za davanje šute za državne ceste u godinah 1899. do 1901. i držao se je pri tom, što se tice jezika, objava i tiskovina, običaja pravljnih godina.

Po tom običaju objavio je razpis dražbe u službenom listu "Osservatore triestino" (koga nitko nečita! Op. Ur.) od 3. oktobra t. g., i to u pjesmačkom, talijanskom, slovenskom i hrvatskom jeziku; naprotiv, tomu bile su objave odredjene za prijepljenje (Avviso d'asta), kojim bijaše prilожen običenit pregleđ i uzorak ponude u istinu — uslijed pomute (ali se često pomute! Op. Ur.) — samo u talijanskom jeziku.

Ja sam već odlukom 29. septembra t. g. br. 6682 M. N. povodom već prije sa strane gospode interpelanta na međuprijavljenih odnosnih upita uputio namjestaču, da odredi shodno, da se u buduću u istinu predusretne svakoj temeljito pritužbi obzirom na porabu hrvatskoga odnosno slovenskoga jezika

PODLISTAK

Tko pjeva, zlo ne misli.
(Dalek.)

Raznarodjeni tako narod gubi svoj jezik i pjevanje, al gabi i bude razbrenjen od zadaće njemu od ikonu podignjene. Postane nitično u radijnicu naravali za to da će Bogu težak račun. Po stane parazitom, ne budjem i tješ, kano glijiva na hrastu. Sređo sadu, rečeno sve, dimo u jedno: Hrvatski narod mora se potrebu hrvatskog jezika i pjevanja za nas Hrvate, predajmo na druga tječko, kako naime da unapredimo hrvatsko pjevanje medju našim narodom.

Kad smo ovako letimice opravdali, da za budemo, moramo napredovati, da za budemo, moramo napredovati, pak napredak ne može da bude bez jedinstva svih sila, svih faktora, što sačinjavaju narod, da čega opet ne može se doći bez duševne i političke jedinstvenosti i slobode. — Sloboda duha potrebna nam je radu za napredak i prosjeku mista manje koliko stica slobodna duha u slobodnom tjeru i u dobroj socijalnoj, odnosišću, moramo sav svoj trud ulagati i u to, da naš rod oslobođimo iz suzdržine, uobozine. Nek se reče, što se hoće, ja sam osvijedocen, da bledan i siromašan narod ne mari za pjevanje, pa mu obče se za koji viši duševni napredak. To je naravno: velja da tjeo

u službenom obćenju, i da se naročito svakako drži čvrsto, natela, po kojem imadu oblasti obćini sa notorno hrvatskim strankama i obćinami u hrvatskom ili slovenskom jeziku.

Od malu sam naredio svojom odlukom, od 5. novembra t. g. br. 8372 M. N., da se imadu najčešće izvravati moje upute izdane na upravne oblasti u jezikomnom pogledu.

Pošto je namjestač od onda izdao u tom smislu potrebne upute, i pošto je očekivati, da se s toga slučaji kačav i ongi navedeni od Gospode interpelanta, neće već dogoditi, neimam povoda, da uslijed navedenoga, slučaja, da se u skladu s tajom poslovne odredbe, Dobro! sa strane desnice.

Gimnazija u Pazinu.

U zadnjem smo broju naglašili na ovom mjestu, govorivo o državnom proračunu za god. 1899., da je za nas Slavene nevažniji proračun ministarstva, bogatije i nastave, jer zahtjeva miliutar veće svote za ustrojenje visokih i srednjih škola za Slavene, a među tim i za novu gimnaziju u Pazinu sa hrvatskim naukovnim jezikom.

Talijanske novine Primorja u obuci a napose one Istra i Trsta graknule su u jedan glos "na prvoj vjesti o toj nakani ministra bogatstva". Njima se pridržale i doveke i lažliberale novine Graca, Beča i Praga. Na to, se još oglasio zemaljski odbor u Poreču i napokon odbor talijanskoga političkoga društva za Istru.

Zemaljski odbor za Istru odposlao je

ministru predsjedniku u tom poslu slijedeću brožavku:

Pod najboljim utiskom radi nečekivane vести o ustrojenju hrvatske gimnazije u Pazinu, gradu čisto talijanskom, prosvjetljeno puštanje pokrajine privaća tu vist najvišim preticom i podpisana prosjednja, najodločnije zahtevaju obveznost te mjeru, koja izazivaju obuzdanu agitaciju."

Predsjedništvo talijanskoga političkoga društva za Istru odposlalo je povodom gorevje visti na ministra predsjednika spomenicu u kojoj osmiva svoj pravoj proti ustrojenju hrvatske gimnazije u Pazinu na

slijedećih glavnih točkah: Ono kaže, da su u istrašiti istoga na Vaš preuzimanost zahvaljujući slijedeću potrebu ustrojenja hrvatske gimnazije u Pazinu, da je na tajevaču silno, da vlada odustane od svoje nakane, te da briše odnosnu svetu u državnom proračunu, iz obzira na pravo, na mi red.

Eto, tako glose u glavnim oba pro-

svjeda talijanske gospode Istre proti osnutku hrvatske gimnazije u Pazinu.

Koli iz jednoga toliko iz dragoga prosvjeda probizlazi jasno, da se naš narodni protivnici u Istri pripravljaju na odlučan bor proti zakonu i pravici, proti našim prosvjetnim težnjama i proti poštenom nastojanju, cesarske vlade, da već jednom zadovolji bar dijelomice davnog želji većine pucanstva Istre. (Konac sledi.)

Pogled po svetu.

U Trstu, dne 14. decembra 1898.

Carevinsko vijeće imalo bi sutra ili u petak završiti svoje djelovanje prije božićnih blagdana. Ono će se satati negdje oko polovice janara buduće godine. Nagodbeni odbor carevinskoga vijeća držati će i nadalje svoje sjednice dok neriješi predložene mu osnove o trgovačkom i carinskom ugovoru sa Ugarskom.

U poljskom klubu započela je u nedjelju razprava o političkom položaju u Austriji. Klubski predsjednik Javorski naglasio je u svom nagovoru, da je nužno pretresti obćeniti položaj u monarchiji pošto je stanje u obič poloh vrlo zamršeno.

Ovih dana horario je češki namještnik grof Coudenhove u Beču, te se je doznao, da će biti sazvan češki sabor za dne 28. t. m. na kratko saborovanje t. j. da razpravi zemaljski proračun. Viest, da će biti sazvani pod konac ove godine svi zemaljski sabori, do sada se neobistinjuje.

Madjarski ministar predsjednik Banffy bio je ovih dana kod kralja na audienci. Službene madjarske novice tvrde, da je kralj ministra vrlo milostivo primio i da je ministrov položaj prama gore uvršten. U madjarskom saboru odreklo se predsjedništvo

Hrvata? Neće li u pjevanju prostora rodnom razabrati žice, koje jednako bolno zveru? Ne će li bolno uzniknati slušati pjevanje našeg kmeta: Narode moj, mnogo si vidio, mnogo pretrpio, kako li si mi živ ostao!

Nije s toga čuditi se primitivnom pjevanju kao što je "bugarenje" našeg čovjeku; jer žalostno sreća suze roni i rado pjevanje platu se približuje. Nu "bugarenje" stalo izumirati među narodom prostim, te stao "pivati". A to "pivanje" obstoji već i u vremenu u sjevernoj i iztočnoj Istri. Današnji narastaj tamо ne pamti već "bugarenje" i ne zna "bugariti", akupren sam osvjeđen, da se i u onih stranah bugerilo. Ali u srednjoj i južnoj Istri jedva u najnovije dobe se zapustilo pjevanje il ne pjevanje. Ja se tomu radojem. Radujem se slobodno tko, što "pivati" (kanat) je približio liepon i umjetničkom pjevanju od bugaranja. Svakako i ono je daleko od toga. Znat bo moramo, da Istra veoma oskudnje na pjevanju, koji daleko zaostaje u pjevanju hrvatskog seljaka iz Dalmacije, Slavonije, Istre i drugih naših zemalja. Slušaj, slušaj samo bugarenje ištarškoga Hrvata. Grobni su to i turbovi glasovi, paraju ti duši, omrtvaju srce. Posljuni der Hrvata ostali, žalim pjevanje zavlačito, tugaljivo, mrtveno. Ne des li u tome pjevanju upoznati zajedničko vrdo stanje arđaca avih

Dalek ali.

svoje časti uslijed nemira i radi postupanja vladine stranke. Vlada je sabor odgodila, jer nije mogla napred rati obstrukcije, koju je opozicija užestoko vodila.

Za hrvatski sabor obavio se due 10. t. m. u Pisarovini jedan naknadni izbor. Izabrani bilaš vladin kandidat pošto bilaš opoziciji rečeno, da njezin kandidat prof. Pasarić, koji se nalazi u zatvoru radi štamparskih prekršaja, ne može biti biran. Ždružena opozicija stavila je uslijed toga u saboru prešnji predlog, da sabor odmah razpravi najnoviji nezakoniti čin izbornih organa. Saborska većina zabacila je prešnost zaključiv, da se povjeri izboru spise odnosnoču odboru, koji će imati o tom izboru sabor izvestiti za osam dana.

Ruski veliki knez Nikola kame do mala posjetiti Carigrad. Taj posjet zadaje turškim oblastim neinai brige, jer zahtjeva ruski poslanik u Carigradu, da se imaju velikomu. knezu izkazati sve one počasti, koje izkazade nedavno njemačkomu caru u Carigradu.

U njemačkom saboru izjavio je ministar Bülow, da se iztočno pitanje nalazi na putu mirnoga razvijanja. Gleda izgona austrijskih podanika iz Njemačke kazao je ministar, da se njemački međunarodni odnosi nemogu uzdrmati uslijed izgoda austrijanaca, pošto je to čin njemačkoga suvereniteta, u koji da vlada neda nikomu dirati. Obzirom na viest, da je trojni savez uzdrman, reče, da trojni savez teži za uzdržanjem reda, što je na korist svim narodom Europe a moć Njemačke da počiva na oštoci mača.

Dopisi.

Iz Nerezina početkom decembra 1898. (Dolazak namjestačnika, posjet u školah). Dne 18. novembra na večer prosao se glas po mjestu, da će sjutra, doći u naše mjesto u službenom pohodu g. namjestačnik Goëss. Taj nas je glas očito kao grom iz vedra neba; namjestač dolazi, a kome se to javilo, kome li ista oglasio? Zaista to smješno izgleda; nu ne uči najmanje za onoga, koji išla poznaće naše žalostne okolnosti, u kojima se mi nalazimo. Nije baš izpravno ono, što prije rekusu, da za dolazak nije nitko zao; znali su za to "popardiliški" kaporioni i naši glavari, pa se na vrat na nos spremali, da im stvar što ljepše i sjajnije izpade, ali reci bi, da njihove pripreme slabo su uspjeli, jer ostadeo s njima nasmarena. Oni su to sve potajno radili i spremali, a o dolazku namjestačniku niko ni... a! E, znate li zašto to mutanje? Za to, jer se bojali, da nebi Hrvati dosjetili se jadu pa posli pred njega, i tu mu izkazali tužno stanje, u kojem se nalazimo. Na medutinu se obistinilo: tko pod drogim jamu kopa, sam se u nju zakopa! — A sad na samu stvar.

Sjutradan prije osam sati u jutro iskrcu se na obali g. namjestačnik Goëss; nu pošto bilaš javljenio, da će doći oko osam, a možda čak i kasnije, to se zato još nije nitko starao; ali učiv naš ančjan Šule, da se ladja, kojom je imao doći namjestačnik iz Osora, približuje, potrež brzo do obale i baš u sgoden čas dodje, a kratko iza toga dolije i naš kapelan O. f. S. Radunić. Namjestač se iskrcu. Naš kapelan mu nazove dobro došlicu a hrvatskom jeziku, a namjestač mu odgovori talijanski, jer kaže, da hrvatski ne može. Tu se zaustavio kratko vreme, pregledavajući lukobran, koji je se doštoru do gotoviti. Namjestačnik pratio je njegov tajnik gruf Pozzi a s njime bio došao i ravnatelj financi g. Zimmermann. Pošto se bilaš zabavio namjestačem kratko vreme u pregledanju luke, krenu od tuda k crkvi, praćen od Šula, Salata i našeg kapelana, te njekoličak mještana. Putem gosorskog diplomatice — onako nepristrane kako to on znade — o našim odnosaima obavještavao. U razgovoru upita ga na mjestnik koliko djece polazi hrvatsku školu. Salata mu odgovori na to: 60... (bum) ...16. Kad ga namjestač upita, da li pođađa koja diže hrvatsku talijansku školu, ostada kao zavezeknut. Ne čidimo se ni najmanje, što se naš diplomata našao u neprilici na taj upit, jer Metoda.

ako je htio na onaj upit po dnu i savjeti da obavjeti o tome, to je morao priznati, da uva djece, što ju pošudaju u istini i nisu ništa drugo nego li Hrvati; i kadači i ne govore nego izključivo hrvatski imi dvojice trojice, ali ti nisu naši mještan, već se dotepli amo, što no red, trubom, sa "Iphom" Ali užas, s lažom, naši "patres patriae" žele aspeti a svojim protunarodnim ciljevima! Za to je i naš diplomata na ono pitanje prešao, da kada bi došlo istina rekao, tad čemu gospodstvo i pobratimstvo s g. Zuechom i Sulom?

Pošto se kratko vreme zaustavio namjestač u crkvi, otidje, da pohodi i razvedi naše škole: hrvatsku — talijansku. Sad je odlučio čas nastupio; sad demno doskora vidjeti, tko je vjera; tko li je nevjera! Stupio najprije u hrvatsku školu, došao su, djece talijanske škole prvi razreda kao mljevi stajali na stubama, a to, jer nema mjesta, te ista soba slazi obima. Najprije naloži učitelju, da čiju, a pošto su, nekolicina čitala; počeo ih su namjestač pitati talijanski: "Come ci ciamu tu?" Nu premda je više od njih zadao to pitanje, to im n'ciigli ne odgovori, a izmedju tih nalazio se ūčenac, koji je dvije godine polazio talijansku školu. Još već nesto s učiteljem razgovarao, ali u, moj, braće, ne znaju kazati što, jer su oni, "popardiliški" mljevi, žamorili, i ne mogu razabrati. Zatim ostavi školu hrvatsku i otidje da razvidi talijansku školu. Ta isto nalazi učitelju, da djece čitaju, a pošto su, nekolicina čitala; počeo ih su namjestač pitati talijanski: "Come ci ciamu tu?" Nu premda je više od njih zadao to pitanje, to im n'ciigli ne odgovori, a izmedju tih nalazio se ūčenac, koji je dvije godine polazio talijansku školu. Još već nesto s učiteljem razgovarao, ali u, moj, braće, ne znaju kazati što, jer su oni, "popardiliški" mljevi, žamorili, i ne mogu razabrati. Zatim ostavi školu hrvatsku i otidje da razvidi talijansku školu. Ta isto nalazi učitelju, da djece čitaju, a Negri — svojim promicavaju dehom — zovnu dva jeseništa godišnjica: učenici njegove puške učionice: Iliju — koji je na javnoj dražbi kupuje bez novca divane i. I. Rukom. Prije toga, bježe, pozvao neku inozemnu djevojčiku, koja se nalazi kod njega; no namjestač namab opazi, da to nije mještanica, te njoj reče neka sjednet. Da se sam g. namjestač osjeđodi da li su i zbilja, ta djece, djece talijanskih roditelja da na mještane inače nego talijanski, — kako mu to diploma unapred ponosno rekao — reče, da se digni na noge svi oni, koji kod koga govorite talijanski, a koji hrvatski, nekostann stani sjedec. Pa nu čuda, kome se nadidu, a kako ne, ta mislio sam u abu, sad im je nadaoš čas, da se pokaza, da su zbilja "il sangue puro", ali se u tome prevarili, jer mjesto svih, digoće se samo desetorica, a svi drugi ostadele sjedeci, posvjeđujući time, da im je jezik matrinski hrvatski. Živjela dječja nevinost! (Konac sliedi).

Iz Buzetu pišu nam 6. t. m.: I ova je obdrua proslavila padestogodišnjec vladanja Njegoša Veličanstva "onako, kako njoj je njezino siromaštvo dopuštao".

Občinski glavarstvo, da ovjekoveći usponenu tega dana, ustavljeno je u sijeci 29. oktobra t. g. Stipendij od for. 100 za djeake srednjih i viših škola pod istimi uvjeti, pod kojima je pred deset godina prigodom slavlja četverdesetogodišnjice vladanja Njegoša Veličanstva ustavljeno jednak stipendij od for. 100. Osim toga je obdarilo hrvatsku školu u Buzetu krasnom zastavom od bijelo-damske sa zlatnim resami i sa slikom Majke Božje na jednoj, a slikom sv. Vjekoslava na drugoj strani. Suvlač je istu škušku upisalo medju nitemeljiteljne članove pedagogijskog društva Zagreb.

Na poziv občinskog glavarstva jesu občini mjesto potroška za razvijajući oblikati prinosu za siromašne, tako da se je na dan 2. t. m. lepe svete medju iste podijelila.

Ako pak, uslijed toga, nije dao odnaka svojemu veselju i svojoj vjernosti vanjskim slavljem i sjejam, a ono je u nevidljivo da sada minozimni potekao u župne crkve, da zabilje Bogu na to riedko sreći i da se vrće pomoli za Njeg. Vel. Svetkovac je ovaj dan kao blagdan prve vrsti. Tim je najbolje odgovorio Njegoševi!

U gradu Buzetu sakupilo se iza službe božje preko tri stotina školske djece sa svojim voditeljima u hrvatsku školu. Tej je mn. e. g. župnik-dekan uz asistenciju dvojice kapelana i u prisutnosti občinskog odbora blagoslovio zastavu od občine podaren, te onda protumačio znacaj iste. Iza njega je ravnatelj g. Baćić lepo i bistro opisao život cara i kralja. Na njegove se rieci mnoge "orošile oči. Zatim je g. načelnik podijelio dječi spomen-mdalje.

U večer se prijatelji sakupile jedni ovđje, drugi onđe, da zaključe tihu pravdu. Naši su tom prilikom i u Buzetu i Šterpušu, i u Sv. Martinu i u Sv. Ivanu skupili prinosu za "Družbu sv. Cirila i

U gradu Buzetu se u čitaonici tam-buralo, u gabinetu gradilo u gude, a u jednoj kremi muziciralo i mještanima i najmanje nemira. Pred 10-12 godina to ne bi bilo mogće! Nadamo se, da to neće biti zadnji slatko. Mi ne napadamo, niti ne otimljemo drugih što je njihovo. Želimo mir i biti često prijatelji, čim, koji nas u miru puste živiti.

Franić i Utrita.

Fr. Talijanske novine piše, da su svi Padzino — od prvoga do zadnjega — proti latinskom školom. Jur. Ša, Kamuš, Mraki i Košantini, ki imaju puno konobi vina, puni kasnini žita i turkinje i puni zepi bedi.

Fr. A drugi?

Jur. Dragi ti, pravi Fazinei komad čekaju, da bi prišli školani i profesori, zatim lagile živeli, kako i jedan put, kad su tamo već bile latinske školi.

Različite vesti.

Poziv na predplatu. Koncem ovoga mjeseca iztiće većini naših čitatelja predplatni za tekunski godinu. Ove našve vjerne čitatelje pozivljemo ovim, da izvole na vreme obnoviti predplatu za god. 1899. One pak, koji nam duguju za ovu godinu ili još više, pozivljemo ponovno, da učine bar sada koncem godine svoju dužnost, da uzmognem svoje knjige urediti i svojim dužnostim zadovoljiti.

Pozivljemo konačno i one, koji nam duguju za ovu ili iz prošlih godina za oglase, da naše račune čim prije podmire. Sve skupa napokom pozivljemo, da kod svake novčane pošiljke naznačiti izvole za što i za koga novac novčalju, da nenastanu suviše pometnje. „Nata Slaga“ stoji na godinu za imučnije for. 5. a za siromašnije for. 2.; na pol godine polovica gornjih cien. Novac neka se salje poštanskom doničnicom — što je najcjelije na podpisano upravu.

U Trstu, 15. decembra 1898.

Uprava „Nata Slaga“.

† Anton Šulac uje više među živim i Staino iznenaditi da vas te počestne riete, ali žalostina je to istina, jer v. g. Anton Šulac, župnik u Novakim izdabnjuje svoju blagu dušu na 8. ovog mjeseca. Nu ne samo vas iznenaditi da ova viest negi i svu našu Istru, koja gubi valjanog i čestitog svećenika i borioca za jedan istarski narod. Cato se Hrvatom i to pokazivao i to ne samo riječ nego i djelom. Njegova je srce više puta bolovalo i žalovalo kad bi opazio kako se nepravedno i ne-poštano postupi sa našim narodom u Istri. Da se još želite Ante brinno za duševno i tjelesno dobro hrvatskoga puka Istre, svjedoči nam i ove riete, koje nađemo u njegovom rukom napisane: „Nebogi knes, nema nikoga, koji bi za njega skribio; ja kažem pa da ima, i što je više ljudi, koji bi rada nam pomoli samo ako mi pomožemo doći do onog mješta, gdje se može pomoli; ovi su naši zastupnici, koji nas ne pitaju ni zlata ni srebra, samo traže od nas glas, povjerenje. Izdajica je onaj, koji brani neprijatelja, a pusti na ciedulu brata svoga. Izdajica je i onaj, koji mrimi okom gleda brata svoga, kada hanj neprijatelj navajuje.“

All nje on, znao, samo tako pisati, nego i raditi, a placa mu za to bila s protivne strane, da su ga naši neprijatelji Talijani stanceni zamrzali. Nu o zato nije Mario, jer je siguran bio, da poštano i pravđeno radi, te da je pravom stazom skupili prinosu za „Družbu sv. Cirila i

1860 u Žminju, od sejatskih roditelja, te svrdo bogoslovne manke a Gorice; za svećenika redjen bi 27. srpnja 1885. Kas svedenik ulazio je u rukave mještani Istre, ka Portolac, Močenac, Gračica, Krkunac, dok nije godine 1890. dobio župu Novak, gdje je napokon završio svoje dane u najlepšoj dobi svog života, kad bi bio mogao najviše koristiti svom potičenom i tlačenom narodu.

O jedna Istra, gdje eto opet gubi izvrstanina, za kojim plaća mnogobrojne roditelje, sav pak njegove župe i svi Hrvati Istra. Počinuo u miru čestiti Antunu!

† Cilko Širela. Dne 1. t. m. zadesila je roditeljima i poštem obitelji g. Antuna Širola, posjednika na Pebljjan kod Biće neutješiva obiteljska nešreća: u najlepšoj mladijančkoj dobi pokosila mu nemila smrt njegovog najmlađeg hrvatskog Cilka.

Još skoro pred pol godine, t. i malo prije nego što je imala vičenici sa ženom, župnikom g. D. Spinčić iz Mihotića, izgledao je kroz ratne, "pana djevojačkog zanosa", milota i dobro, kad na jednom zase poboljevati, dok napokon na smrteni u Gospodinu providjena svetotajstva za umrajuce dne 1. t. m.

Pogreb, koji se je obavio dne 3. t. m. bio je veličanstven. Dohrilo je k istomu množtu naroda iz bliznjih i daljnjih krajeva, sile prijatelja i zmanca obitelji Širole, koji sprovođe: uz glazbu milu pokonjuću do hladnu groba. Pokopao je na riečkom groblju u obiteljsku raku.

Za njom gorko žali ne samo bližnja i daljnja rodbina, kosto i žaručnici, već svatko, koji je pozavao onu milu i dobra dušu, koju je previdnost božja pozvala k sebi tako rano.

Bodibni i žaručniku našu najdublju suduču a tih Široli moli se pred prestoljem Svetišnjega za svjeće neutješiva roditelje, bradu i žaručnika i za sav hrvatski narod iz kojeg se slike i kojemu si bila dobra hrvatska.

Lahka ti bila zemljica!

Promaknut na čas doktora. Iz Graca piše nam, da je bio ovih dana na temo-njegovim svenčilištu, promaknut na čas doktora svenčuprog lječničkoga čestiti Hrvat g. Dr. Davor Luković iz Sušaka. Čestitamo!

Talijanski kandidat za istarski sabor. Talijanske novine Istrajavaju, da je talijansko političko društvo proglašlo kandidatom na zastupničko mjesto izraženo smrću g. N. Venčića u Piranu g. Dr. Ameriga Ventrella, odvjetnika tamo. Taj da znati riješi i tim braniti talijanska zakona narodnošta prava. Što bi se htjelo više od njega?

Proslava kraljevog jubileja u Vodicah, Danah i Jelovici na buzetskom krasu. Od tamo piše nam prijatelj, da bježiše dne 2. t. m. župna crkva u Vodicu puna pobožna puka, koji je pohitio u hram božji. Bi se pomoli za svoga cara i kralja. Poslije misi pjevalo se „Tebe Boga, hralimo“ i napokon carevu.

Na večer istoga dne sastali se prvič u krčmi poznatog roditelja i trgovca g. M. Šarkovića u Danah, da u veselom društvenom proslavlje kraljev jubile. Prvi na zadržati Njeg. Veliki župnik veleć g. Dolžan a za njim protumati prisutnima g. Šarković kakav potječu naši vladari iz Švicarske, iz zemlje, gdje je Taljan nedavno umorio našu kraljicu. Pjevalo se stojeći po dvije carevke. Nakon deklamacije „O izdajici“ g. Davorina Šarkovića, zapjevao svi složno krasnu našu „Liepa naša domovino“. Tom prigodom sabra veselo druživo for. 5.50 za državu sv. Cirila i Metoda.

Naknadno dozajnimo, da su Dandi dne 1. decembra palili kres na gori „Pavlin“ a Vodicani na gori „Glavčinu“. Istodobno streljali su iz mužara i pašaka.

Previšnja odlikovanja. Prigodom petdeset-četvrtice vladanja Njeg. c. i kr. apostolskoga Veličanstva cara i kralja Frana Josipa I. bježiše odlikovan množstvom vojnitskih i svjetovnih dostojanstvenika, visih i nižih činovnika, zastupnika, posjednika itd. čitave monarhije. I našem Primorju, odlikovan je razmjerno i lep broj osoba. Nu zanima to odlikovanje u koliko tice naše Istru, ali u obče gledi Primorje može se reći, da sva ta odlikovanja odgovaraju posve sadašnjem vladajućem sistemom.

U Trstu dobio je najviše odlikovanje bivši c. k. namjestač g. Rivaldi postavši barunom. Iza njega dobitili su najviše odlikovanja 4 Žida, zatim nekolicina činovnika, trgovaca itd. itd. redove.

Od Slovenaca pokrajine Trsta su okolicom nobijas nitko odlikovan. Od strane Hrvato-Slovenačke obitelji odlikovan u Istri: g. Dr. Andre Stanger, načelnik u Voloskom, g. Anton Nešić, župnik u Če-

